

Nekem ez ad örömet...

Interjú Scur Katicával, a Katica-Könyv-Műhely vezetőjével

Mikor alakult a kiadó?

2015-ben alakultunk, alig több, mint három évesek vagyunk.

Mi volt a célod a kiadó megalapításával?

Korábban magam is írtam ismeretterjesztő cikkeket, könyveket egészségnevelés és bibliaismeret témakörben. Sok rossz tapasztalatot szereztem ezek megjelenítése során, ezért úgy határoztam, létrehozok egy olyan kiadót, amely kifejezetten az első könyves írókat segíti. Azt szerettem volna elérni, hogy azok a negatív élmények, amelyeket annak idején átéltem, másokkal ne ismétlődjenek meg.

De nyilván az is fontos volt, hogy milyen könyveket szeretnél megjelentetni?

Természetesen. Mivel anya vagyok, folyamatosan figyelem, hogy a gyerekeimet milyen életkori sajátosságok jellemzik, pontosan látom, mire van szükségük. Azaz olyan könyveket szerettem volna kiadni, amelyek nem csak olvasási élményt jelentenek, de segíti tanulásukat és szellemi fejlődésüket is. Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyerekek olvassanak és ez által is fejlődjenek.

Mik voltak a legnagyobb nehézségek, amivel meg kellett küzdened?

A célkitűzéseim teljesítése, mert mindig magasra teszem a mércét. Kezdetben kevés volt a szerzőnk, címünk, nem voltak kapcsolataink. Ezeket fel kellett építeni, és ki kellett alakítani egy színvonalas, megbízható együtt-

működést a partnereinkkel. Most már nem nekem kell kopogtatni az ajtókon, aminek nagyon örülök.

Hány könyvetek jelent meg mostanáig?

Első évben négy, idén már tizenkét könyvnél tartunk, ha mindet összeszámolom, akkor több mint harminc könyvnél járunk. Jelenlegi terveink szerint 2019-ben 15-16 könyvet szeretnénk megjelentetni. Óvatosan tervezünk, de nagyon jó érzés, hogy a könyveink felét már után kellett nyomnunk.

Kik terjesztik a könyveiteket?

Valamennyi jelentős könyvterjesztő, mindenkivel sikerült megállapodnunk. Emellett nagyon sok iskolában, óvodában tartunk könyvbemutatót, főleg vidéken. Vannak olyan partnereink is, akik elviszik olyan helyekre a könyveinket, ahol nincsenek könyvesboltok.

Megéri ezeket a vidéki könyvbemutatókat megszervezni, van elég érdeklődés irántuk?

Nagyon sok munkával jár, valóban fárasztó, de megelégedettséggel tölt el az erre szánt energia. Vidéken sokkal hálásabb a közönség, mint Budapesten, az emberek sokkal inkább ki vannak éhezve egy-egy kulturális eseményre, mint a fővárosban. Itt mindig nagyszámú közönség előtt zajlanak a könyvbemutatóink.

Milyen nagyobb rendezvényeken tudjátok megmutatni a könyveiteket?

Mindenek előtt az Ünnepi Könyvhétén, a

Vörösmarty téren évről-évre kiállítunk. Első perctől kezdve részt veszünk az Olvasás Éjszakáján. Illetve a kiadó nevéhez kapcsolódva tavaly óta létezik a Katica-napi Vigasságok, amit egy Ráday utcai kávéházban rendezünk meg. Itt felolvasásokra, szerzőkkel való találkozásokra, beszélgetésekre és forró csoki májszolás mellett gyerekeknek tartott kézműves foglalkozásokra kerül sor. Mindemellett nagyon büszke vagyok a második alkalommal megrendezett Írópalánta táborokra, amelyekre 25-30 gyerkőc próbálta papírra vetni érzéseiket, gondolataikat. Sok visszatekintő, tehetséges gyermeket ismertünk meg, akikben a jövő nemzedék íróit látjuk felnővekedni.

Milyen célból indítottátok útjára a nyári táborokat?

Fontosnak tartom, hogy a gyerekek megismerkedhessenek kortárs magyar írókkal. Az írókkal való találkozások mellett íráskészség fejlesztést tanítunk a gyerekeknek, megmutatjuk nekik, hogyan kell felépíteni egy történetet, különféle megoldandó egyéni és csoportos feladatokat kapnak, a hét végére pedig megírják a saját történetüket, novelájukat, amit felolvasnak egy táborzáró rendezvényen közönség előtt. Nagyon jó érzés, hogy ezekben a táborokban a gyerekek rendkívül jól érezték magukat és sok pozitív visszajelzést kaptam a szülőktől. —LK—